

аналитический, ако ли „отъ причинѣ-тѣ заключавамъ за дѣйствиѣ-то“, заключеніе-то ми ще има характеръ *синтетический*.

3) *Изводъ на доказуемѣ-шѣ мисль изъ доказуѣ-щѣ-шѣ* нице: а) что-то въ послѣдованіе на мысли-ты, посредствуѣщи между доказуемѣ-тѣ и доказуѣщѣ-тѣ, да нѣма прѣкъсваніе, друго-яче *скокъ*: б) да не става отстѣпаніе, кое-то ни най-малко неспмага за достиганіе цѣль-тѣ; зачто-то тогава мы щемъ достигнемъ не до това, до кое-то сме искали да стигнемъ, нѣ при друго нѣчто си, и в) да има очевиднѣ связь на послѣдующе-то съ прѣдидуше-то; зачто-то само тогава заключеніе-то очевидно, кога-то то ся извожда не само изъ начала очевидны, нѣ и по способъ очевиденъ. Кога-то ся упазять тыя условія, доказательства-та добывать това, что-то наричать *силѣ*, *нервъ* и *душѣ* на доказательство-то.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ТЪРНОВО